

**"Jeg stod med
skjorten åben og
ellers helt nøgen.
Jeg havde ikke
ænsset, at nogen
tog et billede."**

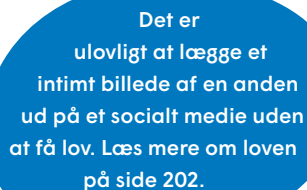
AHMEDS HISTORIE

Ahmed var 17 år, da han var til en sjov fest, hvor han på et tidspunkt stod uden underbukser. Billedet havnede på Facebook, og i lang tid påvirkede det ham voldsomt. Men han talte ikke med nogen om det. For det at være 'et offer' eller 'krænket' er virkelig svært, når man som dreng har travlt med at være sej hele tiden. Her fortæller Ahmed sin historie:

Det er altid de fester, man ikke har planlagt, der bliver de sjoveste. Sådan var den aften. Min allerbedste ven sad og spillede computer hjemme hos mig, da hans storebror skrev og spurgte, om vi ville med til en fest lige i nærheden. Ja, fedt, der var nemlig virkelig sjældent gode fester i den forstad, hvor jeg boede med mine forældre.

Vi var cirka 8-10 personer i den lille lejlighed. Stemningen var god og ret løssluppen. Jeg kendte ikke andre end min ven og hans storebror, men alle var klar på at møde nye mennesker og var vildt søde og imødekommende, så det var let at hygge sig. Vi festede og drak lidt, og på et tidspunkt begyndte folk at smide tøjet. Ikke i en seksuel stemning, mest bare for sjov. Vi var en masse fyre, der på en måde drillede hinanden lidt med det. På et tidspunkt stod jeg i skjorte og underbukser, og en af

drengene kom bagfra og hev mine underbukser ned. Det lyder måske lidt underligt, men det føltes ikke akavet eller for meget. Det var bare sjovt, da det skete. Jeg tror, jeg stod uden bukser i et par sekunder. Så tog jeg tøjet på igen, og vi festede videre.

Det er ulovligt at lægge et intimt billede af en anden ud på et socialt medie uden at få lov. Læs mere om loven på side 202.

Et par dage senere fik jeg en besked fra en ven. Han var ikke med til festen, men han ville lige spørge til det, der *ligger oppe af dig*, som han skrev. Jeg gik ind på mit værelse og åbnede min computer. Det føltes som en nervøsitetsekspllosion, da jeg så billedet, jeg var blevet tagget i, på Facebook. Det var taget forfra. Jeg stod med skjorten åben og ellers helt nøgen. Jeg havde ikke ænset, at nogen tog et billede, da jeg havde bukserne nede om anklerne til festen. Og jeg havde ikke i min vildeste fantasi tænkt på, at nogen kunne finde på at lægge det løsslupne øjeblik på et socialt medie bagefter.

Min krop reagerede kæmpestort på det. Alt vendte sig i mig. Jeg havde det som lige før en eksamen. Maven trak sig fuldstændig sammen. Heldigvis sad jeg på mit værelse med lukket dør, for alle i stuen ville have kunnet se på mig, at den var helt gal, hvis jeg havde siddet derude.

Jeg skrev straks til pigen, der havde lagt billedet op. Det var, som om hun slet ikke forstod, hvad problemet var. Hun

svarede 'tak for sidst, det var hyggeligt'-agtigt i sådan en lidt jokende tone. Hun var tydeligvis stadig i den stemning, festen havde været i, men det var jeg langt fra. At få et meget **intimt** øjebliksbillede delt på Facebook uden kontekst, uden forklaring og uden mulighed for at vælge, hvem der skal kunne se det, følte ekstremt grænseoverskridende for mig.

"Jeg vil meget gerne have, at du tager det billede ned," skrev jeg.

Hun indvilligede, men var tydeligvis langt mere afslappet omkring de ting, end jeg var. Hun forstod slet ikke min bekymring. Hvem har set mig?

De næste uger havde jeg meget svært ved at tænke på andet end billedet. Hvem havde set det? At jeg var blevet tagget på det betød, at alle mine 300 Facebookvenner potentielt havde fået det i deres feed. Og deres venner. Og hele min familie i Danmark og min familie i Tyrkiet. Jeg havde venner på Facebook, der var i familie med mine skolelærere.

Jeg brugte de fleste af mine vågne timer på at tænke alt igennem. På at overveje, hvad jeg skulle sige og gøre, alt efter hvem der reagerede på det. Det var ekstremt udmattende.

Der gik noget tid uden de store reaktioner. Men da jeg nogle måneder senere var på sommerferie i Tyrkiet, spurgte en af

mine venner til det. Ikke direkte, men jeg vidste godt, hvad han mente alligevel. Han forstod simpelthen ikke, hvordan jeg kunne havne nøgen på Facebook. Var det sådan noget, der kunne ske i Danmark? Var det, der var sket, normalt for danske unge?

Jeg prøvede at sige, at jeg ikke havde det superfint med det, men det var virkelig svært. I stedet grinede jeg lidt af det og fik lagt skylden over på mig selv. Jeg følte ikke, at jeg kunne sige, at det var en nederen pige, der havde gjort noget, hun ikke skulle ved at tage billedet og lægge det op. Så historien blev, at jeg havde været dum og fjollet ved at være nøgen til en fest. Selv om jeg jo egentlig ikke syntes det.

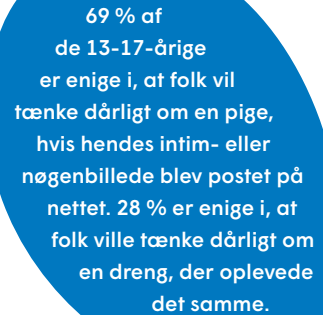
Efterfølgende kunne jeg mærke, at han havde vendt det med nogle af vores fælles venner. Især en af mine allerbedste veninder – en rigtig sød og eftertænksom pige, jeg snakkede godt med – kunne jeg mærke det på. Det var ret tydeligt, at det virkede enormt afskrækkende på hende, at sådan noget kunne ske i Danmark. Vi talte aldrig direkte om det, men jeg er temmelig sikker på, at det kickstartede det faktum, at vi ikke rigtig snakker sammen længere.

Det sker jo ikke for drenge

Jeg ville ønske, at jeg havde haft nogen at tale med det om. At betro mig til. Men det var rigtig svært for mig. Jeg tror, det var sværere, fordi jeg var en dreng. Når man taler om delinger af nøgenbilleder, er det tydeligt for alle, at det er et problem for

piger. Det er noget, man ser i medierne, og noget, piger udtaler sig om. Jeg har aldrig hørt en dreng tale om det. Så man tænker: *Det sker jo ikke for drenge*. Men det gør det. Og uanset om folk tror det eller ej, så er det stadig noget, jeg har oplevet, og som jeg faktisk havde det superdårligt over.

Hvis jeg havde været en pige, kunne jeg måske have sagt til min veninde, at det ikke var min egen skyld; at det var et eller andet røvhul, der havde krænket mig ved at udstille mig. Men det følte jeg ikke, jeg kunne sige som dreng. Som dreng er det forventet, at du er sej hele tiden. At du har styr på alting, at du kan drikke, ryge og score piger. At du fylder hele vejen, når du kommer gående med vennerne.

69 % af de 13-17-årige er enige i, at folk vil tænke dårligt om en pige, hvis hendes intim- eller nøgenbillede blev postet på nettet. 28 % er enige i, at folk ville tænke dårligt om en dreng, der oplevede det samme.

Og det passer bare utrolig dårligt sammen med at blive rigtig ked af det og ramt af, at nogen gør noget grænseoverskridende over for dig. At skulle sige, at jeg havde det dårligt over det, der var sket, var som at sige, at der stod en giraf inde på mit værelse. Det var som at skulle fortælle noget, der umuligt kunne være sandt, og som ingen derfor kunne tro på. Så jeg lod være med at sige noget til nogen.

Episoden har lært mig mange ting om mig selv, men også om, hvordan man skal opføre sig over for andre. Når du deler

et billede af en anden person uden at have fået lov, tager du magten over det andet menneske. Billeder kan gøre meget skade. De kan fortælle en historie revet ud af kontekst, og den kan skade ham eller hende for livet. Billeder kan sætte rygter i gang, der ikke kan stoppes igen. Det er en ret voldsom ting at fratage andre magten over deres selv billede.

Det er seks år siden, det skete, og det er først for ganske nylig, jeg har talt med min kæreste om det. Hun er den første, jeg har været ærlig omkring det overfor. Det har været en rigtig god oplevelse.

Jeg vil gerne være endnu bedre til at tale om de svære ting. Det, tror jeg, rigtig mange drenge vil kunne have stor gavn af at gøre. Men det er svært, når man hele tiden skal være den seje og have styr på alting. Måske tænker du, at ham den smarte fyrovre fra B-klassen aldrig føler sig sårbar og ked af det. Men det gør han! Det gør vi alle sammen. Og det nytter ikke bare at sidde bag en lukket dør for sig selv. Det hjælper at tale med andre om de ting, der er svære. En veninde, en ven, en kæreste. Din mor eller far.

Bare rolig. Jeg siger ikke det her, fordi jeg synes, at vi skal sidde en masse fyre i en rundkreds og være helt vildt sårbare sammen. Men hvis vi begynder at anerkende, at vi ikke er megaseje hele tiden, så er det et rigtig vigtigt skridt på vejen mod at leve fuldt ud og have det rart med sig selv.

- Er det jeres indtryk, at det er sværere for en dreng end for en pige at fortælle det til nogen, hvis han er blevet krænket online?
- "Som dreng er det forventet, at du er sej hele tiden," siger Ahmed. Har han ret i det? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvordan kan man som dreng vise sårbarhed og stadig bevare sin status og respekt i venneflokket?

"Jeg forstår ikke, at man kan hade et andet menneske så meget, at man vil udsætte hende for det, jeg blev udsat for."

NAJAS HISTORIE

Da Naja var 15 år, fandt hun ud af, at nogen havde lavet en *fake* profil af hende på Instagram, hvor hun fremstod som en luder. Naja følte sig **krænket** og ydmyget, og hun blev pludselig bange for at færdes uden for sit hjem af frygt for at møde personen bag profilen eller andre, der måske havde set den. Her fortæller Naja sin historie:

”Hey, hvorfor må jeg ikke følge dig?”

Beskeden var fra min ven, og jeg anede ikke, hvad han mente. Følge mig?

”Ja, på den her profil,” skrev han og sendte et par screenshots.

De var fra Instagram og forestillede en profil, jeg aldrig havde oprettet, men som ganske rigtigt stod i mit fulde navn. Jeg gik ind på profilen. Der lå en masse **pornografiske** billeder. Og der var billeder af mig taget fra min rigtige Instagramprofil og min Facebook. De havde alle billedtekster, der var mega-stødende. For eksempel lå der et billede af mig fra min søsters dimissionsfest, hvor jeg står med en Somersby i hånden.

Billedteksten lød noget i retning af: *Så får jeg lov til at drikke for første gang, nu mangler jeg bare en bumsecreme, så jeg kan få mere pik.*

Jeg løb ned ad trappen til mine forældre. Jeg var fuldstændig ude af den. Jeg følte mig totalt nøgen og blottet. Nogen havde lavet den her profil rettet direkte mod mig. Der stod mit fulde navn på den! Jeg blev på en gang helt vildt bange og ked af det. Jeg var knust.

29 % af de 13-17-årige har inden for det seneste år oplevet, at unge på deres egen alder oprettede falske profiler for at dele seksuelle billeder, kommentarer eller beskeder om andre.

Mine forældre og jeg blev enige om at kontakte en SSP-vejleder på skolen. Jeg talte også med en psykolog. Profilen fik vi Instagram til at slette, da vi anmeldte den som fake.

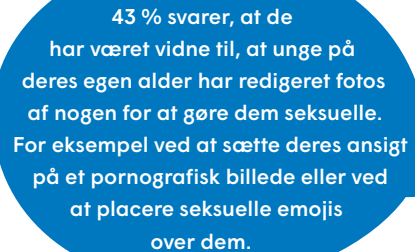
Men mareridtet var ikke slut. Jeg turde nærmest ikke gå uden for en dør. Mine forældre måtte køre mig til og fra psykolog, fordi jeg ikke kunne tage bussen selv. Jeg var helt vildt bange for, at folk, jeg mødte, skulle tro, at det var mig, der havde oprettet den her profil for sjov, selv om jeg ikke ved, hvorfor jeg dog skulle gøre det. Jeg var jo overhovedet ikke på den måde.

Kaldte mig en møgsæk og en luder

Mine forældre spurgte mig, om jeg havde en idé om, hvem der kunne have gjort det. Var jeg uvenner med nogen? Jeg kunne kun komme i tanke om én person.

Få måneder før var jeg begyndt at komme sammen med en rigtig sød fyr. Da han fortalte sin ekskæreste om mig, blev hun helt vildt sur. Til en nytårsfest kort efter forsøgte hun at overfalde mig, og hun havde sendt en masse beskeder til mig over Facebook om, at jeg var en møgsæk og en luder, og at jeg skulle holde mig langt væk. Jeg blev i samme periode lukket ind i en masse Facebookgrupper, hvor hun og en masse andre piger havde et eneste formål; nemlig at svine mig til.

En måned efter den falske profil blev lavet – og slettet – modtog jeg en sen aften en notifikation på Instagram. En profil med præcis det samme navn som mit anmodede om at følge mig. Jeg begyndte at følge profilen, og da jeg gik ind på den, fik jeg et vildt ubehageligt sus gennem hele kroppen. Det var endnu en *fake* profil, og den var 1.000 gange værre end den første. Profilbilledet var en nøgen kvindekrop, og i beskrivelsen stod der *Danmarks største luder søger pik. 20 kroner*. Ved siden af billeder af mig lå der pornografiske billeder, blandt andet et closeup af en coladåse oppe i en piges ... ja ... du ved.

43 % svarer, at de har været vidne til, at unge på deres egen alder har redigeret fotos af nogen for at gøre dem seksuelle. For eksempel ved at sætte deres ansigt på et pornografisk billede eller ved at placere seksuelle emojis over dem.

Jeg skyndte mig ind til mine forældre, der lå og sov, og råbte: ”Nu sker det igen!”

Det var, som om hele min verden væltede. Nu var det ikke sket en enkelt gang, det var noget, der blev ved.

Mine forældre kontaktede politiet, som tog det ret alvorligt. Vi fortalte, at vi havde en kraftig mistanke om, hvem der kunne stå bag. Og vi havde taget screenshots af begge de falske profiler som dokumentation. Men som det jo er med sådan nogle sager, kan det tage rigtig lang tid at få i retten, så det var bare at vente.

På det her tidspunkt gik jeg i 9. klasse. Det var svært for mig at gå i skole. Jeg skulle til at afslutte 9. klasse, så det var virkelig ikke særligt smart at blive hjemme. Men mange dage kunne jeg ikke komme af sted. Jeg var vildt ked af det hele tiden. Hver gang jeg kom et nyt sted, var jeg bange for at møde nogen, der havde set profilerne. Hvad ville de tænke? Måske ville de grine af mig og håne mig for det?

På et tidspunkt tjekkede jeg min telefon og googlede mit eget navn op til 40 gange om dagen. Nu var det jo sket to gange, så hvorfor skulle det ikke ske igen? Hvad ville det næste blive? Jeg turde ikke stole på nogen som helst i den periode. Min psykolog konstaterede, at jeg havde angst (se side 133) og PTSD (se side 134).

Samtidig med, at jeg var vildt bange, følte jeg mig ydmyget. Som et ungt menneske er det vigtigt at have et godt ry, og det

føler jeg, at jeg har fået ødelagt med de profiler. De krænkede min person og min ære. Og det er bare det sidste, man har lyst til, når man er en 15-årig pige – at folk skal tro, at man er sådan.

Kun en lille pige

Der er gået to år, siden den første profil blev lavet. Jeg har det bedre, men jeg har stadig angst. Hvis noget minder mig om profilerne, så får jeg en vildt ubehagelig følelse i kroppen og kan bare slet ikke være i mig selv. Jeg tror, at jeg altid vil have den her oplevelse siddende i mig. Og jeg vil nok altid have svært ved at stole på folk.

Jeg var kun en lille pige, dengang det skete. Det var så synd for mig, tænker jeg i dag. Jeg forstår stadig ikke, at man kan hade et andet menneske så meget, at man vil udsætte hende for det, jeg blev udsat for.

Nogle gange tænker jeg, at det hele ville have været bedre, hvis jeg ikke havde fået den kæreste. Så var jeg ikke kommet i en udsat position. Jeg var jo også så ung, så måske skulle jeg bare have ventet med den slags, til jeg blev ældre. Der var ingen grund til at have så travlt.

Men selv om jeg tænker sådan, ved jeg godt inde i mig selv, at jeg ikke har gjort noget galt. Det kan bare være rigtig svært at tro på.

Najas sag er ikke afgjort ved retten endnu. Den føres af anklagemyndigheden ved Aarhus Politi.

- Hvorfor tror I, profil nummer to var langt værre for Naja end den første profil?
- Naja siger, at det som ung er vigtigt at have et godt ry. Oplever I det også sådan?
- Hvorfor tror I, det kan være vigtigt at have et godt ry?

**“En dag dukkede
videoen op. Jeg
kan huske, at jeg
tænkte, at den var
skidemærkelig
og bizar.”**

ANDERS' HISTORIE

20-årige Anders er en af de 1.152 sigtede i danmarkshistoriens største sag om ulovlig deling på nettet. Som 16-årig havde han en sjov chat med en flok drenge på efterskolen, da en seksuelt **krænkende** video af en 15-årig pige og en flok drenge blev sendt rundt. Anders delte den videre, fordi det var sådan, man gjorde med underlige og interessante ting blandt efterskoledrengene. Her fortæller Anders sin historie:

”Du er indkaldt til afhøring på Herning Politistation,” stod der på brevet i min e-boks.

Min første tanke var: *Det kan ikke passe.* Jeg har aldrig gjort noget ulovligt, jeg kører pænt, og jeg er ikke typen, der slås. Så jeg var sikker på, at afhøringen måtte handle om en sag, jeg skulle være vidne i.

Da jeg kom ind på politistationen, gik vi ind i et rum, hvor en betjent spurgte, om jeg kunne huske, at jeg havde delt en video med en pige og nogle drenge. Det kunne jeg godt. Den video er ikke lige en, man glemmer. Den var virkelig stor blandt alle mine jævnaldrende, da jeg var 16-17 år, og alle, jeg kendte, havde enten hørt om den eller set den.

Dengang gik jeg på efterskole. Vi havde en gruppechat kørende blandt 15-20 drenge fra skolen, hvor vi skrev sammen om alle mulige underlige og lidt *edgy* ting og delte alt muligt med hinanden. Mærkelige billeder og videoer og andre ting og sager. Alt fra ældre kvinder med tisse mænd mellem benene til memes om skadede krigsveteraner.

Det er ulovligt at videresende intime billeder af personer, der ikke har givet lov til delingerne. Er personer på billederne under 18 år, bliver materialet betragtet som børneporno, og så er straffen for at besidde eller dele det ekstra hård. Læs mere om loven på side 204.

En dag dukkede videoen op. Jeg kan huske, at jeg tænkte, at den var skide mærkelig og bizar. Den video var noget helt specielt og interessant, for ingen af os havde set noget, der mindede om det før, så selvfølgelig blev den også delt mellem os. Det var vildt, at det var danske unge, der var på videoen, syntes vi. Men ligesom med alt andet gik det bare megastærkt, og efter et par timer var den ude af verden igen for os. Det var jo bare nogle mennesker ovre på Sjælland, som vi alligevel ikke kendte eller vidste, hvem var.

Internettet er virkeligheden

Et par måneder senere var der en af de andre i gruppen, der spurgte efter videoen. Jeg kiggede ned i tråden og fandt den og sendte den igen. Det er det, jeg blev indkaldt til afhøring for, og nu er jeg sammen med godt 1.000 andre sigtet i *Umbrellasagen*.

Sagen har fået mig til at tænke en del. Førhen delte vi bare alt muligt hele tiden. Vi tænkte ikke over, at det var rigtige personer, der var på billederne og videoerne. I dag tænker jeg på, hvad der er acceptabelt at sende videre og på, hvad der ikke er. Det kunne jo være min søster eller veninde, der blev udsat for det. Jeg har en kæreste nu, og jeg kunne aldrig drømme om at sende nøgenbilleder af hende videre. Så hvorfor gjorde jeg det egentlig i den situation med videoen? Det fortryder jeg i dag. I virkeligheden handler det egentlig bare om, at man skal opføre sig på nettet, som man ville opføre sig i virkeligheden. Bare fordi du sidder bag en skærm, er du ikke udødelig. Og du kan sagtens såre andre. Der er konsekvenser for dem, du sender videre. Internettet er virkeligheden.

Jeg har flere gange overvejet at skrive til pigen på videoen og sige, at jeg er ked af, at jeg har delt den. Skrive, at jeg tænker på, hvor hårdt den her situation har taget på hende. Men jeg er bange for, at hun bliver vred og måske endnu mere ked af det. For hvem gider høre et undskyld fra en eller anden idiot som mig, der har været med til at dele? Det er jo lidt sent nu. Jeg skulle bare have ladet være med at dele i første omgang.

- **Hvad tror I, Anders mener med sætningen: "Bare fordi du sidder bag en skærm, er du ikke udødelig"?**
- **Er det lettere at komme til at dele nogen, man ikke kender end nogle, der går på ens skole?**
- **Hvad ville du sige til pigen fra den ulovligt delte video, hvis du sad over for hende?**